

Andrzej Kosiorek, Piotr Świątkiewicz

Walewice, gm. Bielawy, woj. skierniewickie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 18, 190

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W obrębie sektoru C /klasztor dominikański/ oprócz serii wierceń wykonano pełną inwentaryzację kościoła. W sektorach P-R przeprowadzono badania ratownicze, w trakcie których wykonano dokumentację fundamentów ciągu muru obronnego, miejskiego i związanej z nim narożnej baszty oraz uchwycono fragment nowożytnej baszty znanej z planu F. Getkanta z 1643 r.

Badania będą kontynuowane.

TORUŃ
ul. Dominikańska 1-9
ul. Kopernika 11-13
Zespół Staromiejski

patrz
późne średniowiecze

WALEWICE, gm. Bielawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

Badania prowadziło Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorok /przy współpracy mgr Piotra Świątkiewicza/. Finansował WKZ. Pierwszy sezon badań. Kopiec - zbiorowa mogiła /?/ - /pocz. XIX w. /?/.

Obiekt znany w literaturze jako "grodzisko stożkowe" zlokalizowany jest na prawym brzegu rzeki Mrogi, około 100 m na zachód od szosy Bielawy-Sobota. Posiada kształt nieregularnego ściętego stożka o średnicy u podstawy około 35 m, na szczycie około 8 m, wysokość 2,5 m.

W związku z planowanymi pracami niwelacyjnymi sąsiadującego z obiektem terenu i czynnej dużej żwirowni /w pobliżu/ Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Skierniewicach przeprowadziło prace ratowniczo-sondazowe. Założono 2 wykopy, łączna powierzchnia 16 m², w tym jeden na "majdanie" /01/, drugi na wschodnim stoku /02/.

W wykopie 01 zlokalizowano 9 pochówków szkieletowych, ludzkich ułożonych w pozycji wyprostowanej z górnymi kończynami skrzyżowanymi na piersiach, głowami w kierunku wschód-zachód. Część pochówków nie była kompletna. Szkielety obstawione były dużymi kamieniami polnymi, które tworzyły bruki. Materiał ruchomy to fragmenty ceramiki z różnych okresów i kultur od neolitu począwszy. Nie może on jednak stanowić podstawy chronologicznej, ponieważ był przemieszany, w górnych warstwach fr. ceramiki łużyckiej, poniżej ceramika z XIX/XX w. Zarówno materiał ruchomy jak i pochówki zanikają na głębokości około 140 cm. Poniżej występuje jednorodny twardy piasek. W wykopie 02 nie natrafiono na pochówki, wystąpiły tu jedynie fragmenty ceramiki.

Określenie charakteru i chronologii obiektu jest dość trudne. Powstałe wątpliwości rozwiązać może jedynie analiza antropologiczna szczątków kostnych. Na pewno nie jest to grodzisko. Z informacji uzyskanych od pracowników Państwowej Stadniny Koni w Walewicach /pałac z XVIII w./ i mieszkańców okolicznych wsi wynika, że w kopcu pochowani są żołnierze Napoleona I, którzy zamarli podczas odwrotu spod Moskwy. Przyjmując więc tę wersję /do czasu uzyskania wyników badań antropologicznych/ należy stwierdzić, że kopiec jest zbiorową mogiłą żołnierzy francuskich z 1812 r., a materiał ceramiczny pochodzi wraz z ziemią z okolicznych wydm nad Bzurą.

WIELEŃ
woj. piłskie
Zamek

patrz
wczesne średniowiecze

WOLBÓRZ
woj. piotrkowskie
Stanowisko 2

patrz
późne średniowiecze

ZAMOŚĆ
Stare Miasto

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Zamościu

Badania prowadzili mgr Paweł Dąbrowski i mgr Pomarański /autor sprawozdania/. Finansowała Wojewódzka Dyrekcja Inwestycji w Zamościu. Siódmy sezon badań. Miasto nowożytne /koniec XVI-XIX w./

Kontynuowano i zakończono badania archeologiczno-architektoniczne w obrębie potężny zlokalizowanej w kurtynie pomiędzy bastionami 6-7. Eksplorowano wykopy II D i II E o powierzchni 40 m² w części północnej kojca usytuowanego w strefie mokrej fosy przed poterną. Odsłonięto kanał przepustowy i mur zewnętrzny - północny a także odsłonięto dno fosy mokrej, wykonując dokumentację pełnego przekroju przez fosę na osi poterny.

Dla potrzeb projektowych wykonano przy północnym orylionie bastionu 9 przekop prostopadły do kurtyny 6-7. Wykop wykonano w ramach badań fos frontu wschodniego fortyfikacji był uzupełnieniem poprzednio wykonanych. Uchwycono pierwotny poziom terenu, określono rozmiary i profil fosy.

Inny obszarem badań był rejon Rynku Wodnego gdzie założono 3 wykopy badawcze o powierzchni 70 m². W wyniku przeprowadzonych prac najciekawszym odkryciem było uchwycenie danego poziomu rynku w postaci bruku wykonanego z odpadów cegły. Podsypkę w postaci rumoszu wapiennego i żółtej gliny umieszczono bezpośrednio na warstwie humusu pierwotnego. W eksplorowanych wykopach stwierdzono istnienie warstw spalenizny o dużej miąższości powstałych po pożarach mających miejsce w XVII i XVIII w., która stanowiły zabudowę drewnianą wschodniej pierzei Rynku Wodnego. Mimo wcześniejszych założeń nie udało się uchwycić pełnej wielkości działki budowlanej co by świadczyło o chaotycznej zabudowie wschodniej części Rynku Wodnego. Uzyskany w dużej ilości ruchomy